

Naša Sloga izlazi svaki 1 i 16 dan mjeseca i stoji s poštarinom za cijelu godinu 2 f. a za kmeta 1 for; razmerno za pol god. 1 f. a za kneta 50 novčića. Izvan carevine više poštarina. Pojedini broj stoji 6 novčića.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politični list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.“ Nar. Post.

Godina IV.

U Trstu 1. Junija 1873.

Broj 11.

Pogled po svetu.

U Trstu 31 svibnja.

Govori se, da će izbori za novo carevinsko vijeće biti najbrže u mjesecu listopadu, nu za stalno još nitko ništa nezna. Tim izborom se već sad pripravljaju Njemci i Slaveni neobičnim do sad nastojanjem. Jedni i drugi postavljaju posud svoje izborne odbore, da se u vremenu izborih nadju kako valja učvršćeni na biračištu. Njemci su se razolepili na dve strunke, tako zvanih naime starih i mladih Niemaca. Stari drže s ministarstvom, a mladi da školi u Prusiju; ali ni jedni ni drugi neće, da ista znaju da narodne pravice ostali u Austriji narodak. Za pokrajinsko saboro se čuje, da so jesenjas nečemu snasti, kao što bi se to imali po običaju.

Još se jednakovo govori i piše o prevarstvih i nelzmiernu volikih gubitcima, što u Beču i dandans na svjetlo dolaze. Pa i to je najbrzo jedan od mnogih uzroka, da se svjetska izložba slabo pohodja od tujeg i domaćega svijeta. Nog opet bilo je dosad u Beču mnogo visokih gostinu. Medju timi, kraljević ingleški sa ženom i bratom, carević njemački sa ženom, kralj bolgijski sa kraljicom i nasljednik danski. A sad se očekuju carevi raski i njemački, za kojima da će doći gospodar persijski i sultani turski.

U Francuskoj je stari Thiers izradio čest predsjedništva republike, pa je na mjesto njega bio izabran za predsjednika maršal Mac-Mahon. Ovo kao da je prvi korak, da se francuska republika pretvoriti opet u monarkiju. Misli se, da će bit na francusko prestolje pozvan najbrže Napoleon IV., sin po kojnoga Napoleona. Viesti iz Rima javljaju, da se sv. otac papa nahodi u dosta povoljniju završlu, u koliko mu to dopušća njegova starost. Ovih danah pohodila ga sa kćerama ruska carica, što se sad poradi zdravlja u Italiji bavi.

Na noge!

II.

Mi smo u prvom članku pod ovim imenom javili našemu u Istri puku, da će austrijski narodi biti do skora pozvani, da izaboru neposredno svoje poslanike u carevinsko vijeće. Još se jednakovo nezna, kad će ti izbori biti, al ipak so u svoj Austriji trse već sada i celi narodi i pojedini ljudi, da jih taj poziv pripravne najde. A zasto? Zato, jer su dojduti izbori važniji, nego li su bili ikoji do sada. Dojduti najveći izbori imaju odlučiti, da li će nekoje stvari u Austriji ostati ovako, kako sad stoje, ili će se i za nas na bolje okrenuti. Zato će naši protivnici svuda, pa i u našoj Istri, sve svoje sile napeti, da nas još barem ovaj put zaspie i prevare. I baš zato smo u ovom članku bili obećali našemu u Istri puku, da ćemo ga prije svega poučiti, kako će se imat vladati, da bude pozvan, da bira svoje izborne povjerenike ili tako kad bude pozvan, da izpunimo svoje obećanje, zvane izbornike. Evo nas dakle, da izpunimo svoje obećanje.

U ovom članku smo rekli, da će se na prvi poziv skupiti birači, svaki u svojoj občini, pak da će između sebe izabrati izbornike. Ajde da sad vidimo, iko su ti birači i tko će jih popisati? — Polag §. 9. novoga izbornoga zakona, birači su svi kućni gospodari, koji u občini žive na svojem i od svojega, pak im pripada pravo birati občinske zastupnike, i

to, u občini od tri izbora raředa (klasa), u prvom i drugom, a u občini od dva razreda, u prvom. Tko dakle ima pravo birati občinske zastupnike, taj ima pravo birati i posloničke izbornike, izvan ako nespada u plaćanju štibre u najniži razred iliti klas. Ali buduće, da se od ljeta do ljeta mogu gospodari u kućah promjeniti, njih broj u občini možu biti i manjiti, kao takodje iz jednoga razreda u drugi preškoditi; zato će, polag §. 25 i 26 redčnoga zakona, načelnici iliti podestati pripraviti tako zvano izbornu listine (liste eletorali), to jest, oni će popisati abecednim redom sve one gospodare, koji će imati doći na biračište. Taj popis boće onda odmah pred izbori ležati osam dana u stoju u občinskoj kući, što će se svemu kolikom puka javnim oglašom na značje dati. U to vrijeme će biti svakom občinu slobodno stupiti u občinsku kuću i progledati gori redom popis, da vidi na svojo oči, da li nije tko izpušten, koji ima pravo birati, ili pak da li nije tko upisan, koga po zakonom to pravo nudio. I dogodi li se što takova, trebat će odmah načelnika opomenuti, a njegova će dužnost biti, u tri dana pogresku popraviti. Izviše, polag §. 17. izbornog zakona, tko je birač u gradu, taj ne može birati na vanjsćini, pa ni za izbornicu izabran biti. Istarski pak gradovi jesu slijedeći: Kopar, Piran, Rovinj, Buzet, Izola, Milje, Poreč, Novigrad kod mora, Umag, Motovun, Bulje, Vižinada, Oprtalj (Port le), Pazin, Labinj, Plominj, Vodnjan, Pal, Lošinj Mali, Lošinj Velj, Cres, Krk, Volosko, Kastav, Lovran i Mošćenice. Sto u tih gradovih stanuje, to se nesmi paoći u knetske izbore. I to je prvo, što trebu znati našemu u Istri puku.

A koliko će izbornikah imat izabrati svaka občina? To stoji u većem ili manjem broju občinskih stanovnikih iliti občinara, neračunajući ovamo građanima gori imenovanim gradovima. Polag §. 10. izbornog zakona, na svakih 500 dušah izabrat će se jedan izbornik. Ako dakle občina broji 1000 dušah, izabrat će 2 izbornika; ako broji 2000, izabrat će 4; ako 10,000, izabrat će jih 20 itd. Al i na svaki zbirak barem od 250 dušah imat će se izabrati jedan izbornik. A občine, koje broje manje od 500 dušah, izabrat će jednak i ono 1 izbornika. Izbori pak, kao što naredjuje §. 29. redčnoga zakona, hoće se obaviti na određen za to dan bez obzira na već ili manji broj pritomnih birača. Svaki birač hoće imenovati onoliko muževnih, koliko izbornikah imat izabrati občina; dakle gdje tri, gdje šest, gdje dvadeset itd. Onda ona tiga, koja budu dobila najveći broj glasova, bit će u svoje vrijeme pozvana, da biraju dogovoren u Beč poslanika.

Sad gdje naši kneti znaju, tko će po zakonom imati pravo biti biračem, tko će birače popisati, koliko će izbornikah imat izabrati svaka občina i kako će jih izabrati: mislimo, da svi jasno vide, kako će im se trebat vladati pred izbori i kako u vrijeme samih izbornih, česa ćeju se morat čuvati i česa držati, ako su radi izabrati za izbornike vjerne i pouzdano ljude. Tu će trebati mužkoga dogovora pred izbori, tu britinsku slogu u vrijeme izborih, tu prije i potle gubitih uslužnih naštanja i prisavljivanje nekojih ljudi, koji sitomaha kmeta nepoznaju neg onda, kad ga treba zaslijepiti i prevariti. Ali i tom ćemo, ako Bog da, govoriti u trećem članku.

Oglas se primaju po navadnoj cieni. Pisma neka se salju platjen poštarno.

Nepotpisani se dopisi neupotrebjavaju. Dopisi se nevrnuju. Uredništvo i Odpravnictvo nalaze se *Piazza della Dogana N.º 1 Scuola II.*

P O U K A .

kako treba postupati s marvom (živinom) da neoboli i što ima učiniti gospodar, kad mu oboli.

(Dalje)

Što ima gospodar u vrieme živinske kuge u obće učiniti.

Ako gospodar nesmie nikakve bolesti pri svojoj živini zanemariti, tim više treba, da pazi na nju u vrieme tako rečenih *kugah* iliši pošastib, to jest bolestib, koje u isto doba mnogu il svu živinu jednoga kraja napadnu i dosti ju puti dodar i unište.

Kuge postanu:

1. Od nabudnih stvari, koje su na daleko razshirene, il pa izviraju iz posebnosti i položaja kojega kraja; tim se marva nemože ukloniti. Ovakove nabudne stvari jesu, n. p.: pomankanje brane il vode za napoj, slaba brana il voda, slabo vrieme itd. Nekoje kuge, koje se ovako zaledu, mogu takodjer i najetljivo biti, to jest, iz njih se u vrieme bolesti nekakav *kušni otrov* spušća, koji se nahodi u krvi, mokraći, lajnu, potu i u sapi, pa na posve zdravu živinu istoga plemena, pristopi i tako uprav istu bolest uzrokovati može. Ovakove su kuge n. p. bolest u gubeu i na parkljib, ernica il vrandoci prisad šmrkalj itd.

Kuge takodjer postanu:

2. jedino po okućnosti, koja se kod nas neukoti, nego se po živini iz tudižih krajeva prinose, od nje ju domaća živina dobija, a zatim se svoudilj *dalje te dalje* širi. Ovakove su kuge imenuju *najetljive kuge*, kao što je n. p. turska govedja kuga.

Najetljiva se bolest širi tako, da se bolna živina zdrave il na pasi il u staji dotakne, il pa u takovo krajeve zajde, gdje je prvo bolna živina bila i gdje su ostanki brane, il lajno, mokraća, slino, šmrkalj od bolne živine ostali. Kadkad baš ni netreba, da se bolna živina zdrave dotakne, jer kako se kužnost dostiputi u potu i u sapu bolne živine nahodi, tako se dostikrat pripetiti može, da ju i sam *vjetar* iz daleka doneše.

Kužne bolesti nedonese jedino sama živa bolna živina, nego ju takodjer labko s njezinim mesom, kožom, rogovima, parkljib, dlakom, runom itd. dunleti mogu i ljudi, koji su što u bolnom živinom opraviti imali.

Kako živinu očuvati, da se neokuži.

Jer se prave najetljive kuge u naših stranah nikad neukote, nego se uvjek od drugud k nam unesu; zato predviđavati će gospodar svoju živinu tukovih bolestih *sjecurno i posvema* očuvati, ako skrbno nastoji, da s drugom *bolnom živinom u doticaj* nepride. Jer je pako više puti gospodaru neznano, da li se gdje na blizu koja okužena živina nalazi, i jer su, kao što smo jurve rokli, mnoge kuge, koje se i kod nas zaledu najetljive, pa i od ovih mogla bi njegova živina oboljeti: zato ista predviđnost zahtjeva, da se unni gospodar takodjer i u vrieme, kad nije ništa čuti, da jo gdje blizu kakva kuga, svih okolnostiču, koje bi širenje kužne bolesti pripomoci mogle. Gospodar će zato svoju staju tudižem ljudem uvjek zapreti, navlastito pako onim, koji sa živinom u obće upravljuju, kao mesarom, pastirom, konjarom, trgovcem vuncem, strojbarom itd.; dapaće ni on sam neće se pri tudižoj bolnoj živini sastati, nu i svojoj služinčadi to oštro prepovjedati.

Novo nabavljenu živinu nesmie odmah o staju med svoju živinu ugnaiti; nego će ju za vrieme 10 danah napose držati i jedva ju zatim u staju pustiti, kad je posve osvijedočen, da je zdrava. Ako se sva živina jedne okolice ukupno na pašu goni, treba da župan (sudac) pastiru oštro prepove, da nesmie nikakve tudiže živine s domaćom pasti, da svoje stado blizu tudižega negoni, kanoti ni u takove krajeve, gdje se jo tudiža živina pasa il gonila. Novokupljenu živinu nesmie pastir na občinsko pašišće iliši komunšćinu prije pustiti, dok poslije 10 danah odlučenja nije pregledana i kao zdrava spoznata bila; svaku bolnu živinu treba odmah od stada odstraniti i bez odnašanja županu javiti; on pako sam nesmie nikad i nikako bolnu živinu liečiti.

Mesar one okolice nesmie nikad svoju mesarsku živinu na susiedsku komunšćinu pustiti, kao takodjer niti sa svojom domaćom u istoj staji držati. Nikad se zadosti preporučiti nemože, da se živina i meso, kao zakon zapovieda, dobro pregledava, jer se uprav tute dostiput najprvo spozna, da li je ili nije koja najetljiva bolest med živinom, koja se iz tudižih krajeva k nam prignala. Ovakovim se postupkom ovjek lahko prepričeći, da se takove bolesti na dalje nešire.

Ovakova je opreznost toliko više potrebna, kad se u kojem kraju il u našoj okolici kakva kužna bolest doista pojavila.

(Slijedit će).

D o p i s i .

S Grobnickoga Polja.

Kad prolazim ovim historičkim poljem, koje smo jednom zvali „Jelenskim“, a pokle je na njem divlji Tatar svoj grob našao, zovemo ga: „Grobnickim“: tad se i nehotice sjećam slave i moći svojih pradjedova, koji su mogli i unjoli uništiti neprijatelja svoga i čitave Evrope, neprijatelja napredka i prosvjete. Koliko se s toga radujom i veselim, što se to dogodilo u mojoj otačbini, gdje sam bici svjet ugledao, toliko tugujem i žalujem, što ima još tu sličnih neprijatelja. Ko se glupostju i neznanjem kojega naroda služi na svoju korist, taj mu je neprijatelj i duševni i materijalni. Za dobe Bahove poplavili su bill takovi neprijatelji našu domovinu; a kad Jilm je pred desetak godina prešao izvor gospodskih, pravednih i nepravednih dohodaka, pošli su odkle an i došli, samo su nekoj ostali za gorku uzpomenu narodu. Nas na Jelenju je nekreća zapala takova uzpomena i gledati i hraniti. Pred 80 godinah došao je ovamo neki prokuhanji Šava, koga nam nametnula bila bahova vojska glavnjom i kašnije bilježnikom. Taj čovjek, kao što se je onda o puškoj muci branio, tako i sada, gdje može, tu založi. Za vrieme svoje glavarije ili bolje paševanja, naučio se bohati živjeti, a sad kad nije ni ovoga ni onoga, što je u njegov džep curilo, živi kako može. — Nije zato čudo, što svaki kmet željno izčekiva, da se on od ovud odstrani, pače je sve sile napao, da se ga što prije osloboди i toga radi pritužio se kot. sudu i županiji. — Ali žalostni nam svi napori, mi moramo i nadalje svoga neprijatelja hraditi i pitati. Što još gore! Pred godinu danah zahtjevala je nadležna oblast, da si ova občina drži zajedničkoga bilježnika, poreznika s drugim dvima občinama, sad pako, kad ju je potreba prisilila sdržati se s njimi, više poglavarsvo ju sili, da uz *svoga vlastitoga bilježnika* još drugoga zajedničkoga poreznika plaća! Tako se občini s jedne ruke nedaju prava, a s druge joj se čine velike neprilike. A od kud će i onako svakojakimi porezi i dačami naprijen narod smagati sve te troškove? Reci bi, da se zato poglavarsvo malo razbijja glavu, inače bilo bi već davna naše pravedne molbe uslišalo.

U Baltimore (Amerika) 1872.

Pred odlazkom u ove daleke strane obrokok pisati vam koji put. Buduć znadem, da vas najviše može zanimati, znati kako mi Slaveni ovdje živimo, ograničit ću ovaj svoj dopis na samu tu točku.

Nas imado iz Hrvatske i Dalmacije ovdje malo, pa žali bože i ono malo, što nas ima, nismo onako složni, kao što bi morali biti u ovih dalekih stranah i kao što su nam ovađašnja braća Česi, koji u Baltimoru broje preko 600 dušab. Upravo je milina gledati, kako se ti ljudi međusobno ljube, štiju i podpomažu, i s toga nemotje se čuditi dojavljajući vam, da su oni ovdje ustrojili dva kluba, spolka ili čitaonice i to „Blesk“ i „Konkordia.“ Kad stupiš u jedan il drugi od tih klubova mislio bi, da nisi u Americi nego u sred Českem zemlje, jer osim českoga nećuće ni jednoga tudižega glasa, prem se jedna trećina tih naseljeničkih ovdje rodila. Istina oni imaju vlastitu crkvu, u kojoj se poje češki, i češku školu, u kojoj se učuje narodni jezik; a zar nemamo i mi Hrvati jedno i drugo u svojoj domovini, pa se usprkos tomu služi

veliki dio naših ljudih njemačkim i talijanskim jezikom? Mili bože, kad ćemo se osvjestiti. —

Većina naše braće jesu višti umjetnici, zanatlije, trgovaci pisari i gostoničari, koji malom iznimkom svi dobro i zadovoljno živu. Svake nedelje i svetka sakupljaju se Česi u pjevačkih družtvih i telovježbenicab, najradje pak u rečenih čitaonicah, gdje marljivo čitaju novine iz Česke i one svoje američanske — preko 9 listova štampanih ponajviše u českých tiskarach — i to: „Pokrok“, „Pokrok západu“, „Amerikán“, „Slavie“, itd., dočim večeri običavaju posvećivati prekrasnim zabavam ili besjedam. Ja sam takovo jedno besjedi prisutstvovalo koncem mjeseca listopada u krasno uredjenih prostorijah družtva „Bleska“ na uglu Washington i Jefferson ulice. Kod besjede, koja bijaše mnogobrojno posjećena, iznenadio nas svojim vieštim udaranjem na glasoviru Franjo i Venceslav Šimek, a upravo očarala divna deklamacija gg. Ružičke, T. Stetkona i V. Šimeka. Tom prigodom predstavi družtu predsjednik Šimek našeg žemljaka i vatrene rodoljuba hrvatskoga, g. kapitana Jovu Mišku, koji se nalazio s brodom u luci Locust-Point. Občinstvo ga vrlo srdično primilo, te ganut od tog bratskog dočeka, izrazi to svojo čućenje prekrasnim i upravo u sreću digrajućem govorom, u kojem je osobito naglasio liči naprodak braće Čehah, slogu i uzajemnost slavenSKU. Uzhičenju, pleskanju i povladjivanju nebišaće konca nika tako, da jo g. Miški još iste vodori prodjednik Šimek zahvalio u posebnom pismu, u kojem modju ostalima veli: Vrlo dski Vám, važny brat slovanský, za Vaš tak dojimavou a rye slovanskou přednášku, jenž nám tak brzo zmysle naši nevybyne itd. Zaključujući ovaj dopis, nemogu ni ja da javno nepohvalim vatrene rodoljubije našega žemljaka, g. kapetana Miške, a s druge strane da neopomenem naš jugoslavenski narod, neka se uči od braće Čehah, kako se ima ljubiti narod i narodnost u domovini i izvan domovine.*)

Ju. Bog budi s nami, kā je ta občina?

Fr. Toga ti pak neću povedet, ač bi meni za nju od srama oči pale, da to dozna ostala Istra!*)

Neukū Nauka.

Kako Amerikanci kupus goje.

Kako je poznato, sije se u Evropi kupus najprije sjemenom, onda se uzgojen priesad tekar presadijuje. Amerikanci su i ovde praktičniji: oni netrebaju presada. Već s jeseni pirede i zagoje dobro zemljiste, a s pramaljeća ga opet ponove, zatim se na tako priredjenu zemljistu označe redovi po 2 stope (noge) razdaljko, a na svakom se opet po 3 stope razdaljko izkopaju jamice, u svaku se metne dobro sagnjila gnoja, koj se drobnom zemljom pokrije, a na nju se metnu tri zrnca kupusova sjemena te se opet zemljom tako zakriju, da budu pod njom tri palec duboko. Pošto su batavea (rasad) parnsta po tri palec, iztrgnu se dva slabija, a ostavi se samo najjače. Ove biljke okapaju se 3 do 4 tjedna čeće te će uz takovo obradjivanje presadjeni kupus daleko nadkriliti. Ovakvim načinom gojeni kupus da osobito suši krepko odoljeva ili ju lako trpi. Ako se na nježnih biljkah kuke pojave, posipiju ih Amerikanci pepelom ili negašenim vapnom, te ih nestane. — Bilo bi vredno, da s ovako sadjenim kupusom i naši vrtlari pokus dñe. (Gosp. List.)

Da hamovi (komati) konjem prsa neoglodju.

Tožko radećim konjem oglodju često hamovi prsa, a to dolazi od pota. Da se tomu izbjegne, valja svakoga večera posje radnje konjem prsa mrzlot vodom izprati, da se usjeli medju dlakami zuoj i smrad očisti.

Franina i Jurina.

Fr. Dakle brzo da ćeju bit opet izbori po celoj Istri.

Ju. Ča občinskih rapresentanti?

Fr. Aj ne, lego naših deputati, ki ćeju poći va Beč.

Ju. Oho, to je neč više!

Fr. I koliko više!

Ju. A ča ti se vidi, hoćemo li ov put predobit mi, il naši pro-

tivnici?

Fr. To stoji va tem, kako budemo složni, i kako se budemo znali mužki držati.

Ju. Pak?

Fr. Pak me je strah, da se nećemo imet čemu veselit.

Ju. Zač no?

Fr. Ač već v Istri med našem pukom ni slike ni muži.

Ju. Ču to deš?

Fr. Živu istinu, da bi tako no. Neću reć, da je posvud tako; al va nekih krajib, kib ja poznam...

Ju. Negovori toga pred svetom.

Fr. Moj čoveče, istina Boga hvali, a sad me čuj, pak sudi sam, da li je ono slike, kad ti birači pred izbori jedan dragomu tvrdo obećaju, da ćeju te i te ljudi izabrat; pa kad dođu na birališće, najveći del se zueveri i potegne za Šarenjak?

Ju. To je sramotno!

Fr. A ča su ono muži, kad ti se daju podkupit za bokal vina i ručiću kruha?

Ju. To su hulje!

Fr. A tako ti se, vidiš, pul nas zgadja.

Ju. Hod tja!

Fr. Dapačo još i buje, jor ti ja znam jednu občinu, kado se je prodalo jednomu Šarenjaku devet županij za deset bokala vina i nekoliko ručiću kruha!! —

Književne vesti.

U Zadru izašao je nedavno I. svezak pravnjčko-upravnoga lista „Pravo“, što ga je pokrenuo g. Antun Šimunić. U prvom zvezku ima sledeći sadržaj: Dr. P. „Nešto o zadaći pravnjčkoga lista.“ — A. Vio. „Nešto ob oznaci prava.“ — J. Tončić. „Zadruga s pravnoga gledišta.“ — K. Lj. „Preinake občinskemu pravilniku.“ — V. Vrćević. „Primjeri nekudašnjega i današnjega suda u Hercegovini.“ — Književnost. — Različitost. — Kako je to jedini strukovni pravnjčki list, što ga imademo u trojednoj kraljevini, preporučujemo i mi našim pravnikom što toplice, neka mu svojom materijalom a i dužnom podporom priskeće u pomoć.

Tiskom Albrechtovim u Zagrebu izišao je prvi broj Šmita, zabavno - poučnoga lista za mladež sa slikama, što ga izdaje hrvatsko - pedagogiški sbor, a uredjuje Vjenceslav Ž. Mařík. List izlazi svakoga mjeseca jedanput na ciklom arku. Ciena mu je poštom 62 kn. Evo roditeljima ljepe prilike, da svojoj djeci za male novce najpametnije ugode.

Različite vesti.

* Iz Tinjana u Istri dozvajemo, da se je tamo škola zbilja opet otvorila, ali u jeziku talijanskom, kao i do sada; jer da je poglavarstvo u gradjanskim rukuh, a kmetski zastupnici da malo mare za školu. Nego naš dopisnik veli, da g. učitelj, rodom dalmatinac, zabitjeva od djetee, neka mu znadu razumeti u materinskom jeziku ono, što čitaju u talijanskom, pa tako da barem donekle nadoknadjuje ili nadomješće narodnu školu i zbilja, poštenu učitelja nemože nego duša boliti, kad mora učiti djetetu u nerazumljivom im jeziku, pak je i novi ti-

* Molimo naše dopisnike, neka nam ovako sramotno dogadjajo točno dojavljuju, jer jib svomimo odsad unapred polimene stolje otkrivati.

Ured.

njanski učitelj hvale vriđan, što se gleda pomoći na svaki dopušćen mu način, da mu trud i muka ne буду bez koristi. Ali to nesmí i nemože zadovoljiti puka, koji ima svoje pravice; jer koliko se vremena u takvoj školi ludo nestraši i kod najbolje učiteljeve volje! Zakon jasno govori, da je svakomu narodu u našem carstvu slobodne odgojiti djecetu u svojem materinskom jeziku. Neka se dakle zakon vrši, pa neka se i tinjanska škola u slavensku pretvori, a onda neka se mimogred uči, tko hoće, i talijanski i njemački i kako ga volja. To stavljam na sree najme onomu tinjanskemu zastupniku, koji je lani mudro govorio, da mora doći vrieme, kad će S. XIX. imati i u Tinjanu svu svoju kriještu. Ako nekoj zastupnici nemare, bila škola ovaka ili ouaka, neka jih razčamaju i probude njihovi birači, to jest, neka podpišu občinsku prošnju na cieo zastupstvo, opominjući ga njegovih dužnosti. Tako će pokazati, da su muži, a njihov će liepi izgled i ostalo občine naslijedovati, pak će onda te nepravde nestati zakonitim putem iz sve Istre. Ufamo se da ove naše riječi neće ostati glas vapijućega u pustinji.

* Sv. Berma. Njeg. Preuz. Presv. g. Biskup tršćanski dijelit će svetotajstvo berme na 22 o. m. u Pazinu — 23 u Lindaru — 24 u Gračiću — 25 u Piću — 26 kod sv. Petra u Šumi — 27 u Žminju — 28 u Trvižu — 29 u Tinjanu — 30 u Krašči.

* Školska skupština. Dne 20 i 21 svibnja držala se u Pazinu III. skupština onoga školskoga kotara. Kako čitamo u vladini listu, tu je bilo sve da nemože bolje, pak da se je nadati najboljem uspjehu od tih skupština. Ali s druge strane dragi se listovi sa svim tim neprestano tužu na današnjo istarsko školo. A nije ni ludo, knd im fali unaravski temelj; a o tom baš nitko nit što piše, nit što govori.

* Pišu nam iz hrvatskoga Primorja. Radoštom možemo javiti, da Bakar, Kraljevica, Kostrena, Draga i ostala važna mještanska rječka, sliodec primjer podhvatalnih Senjanah, odlučše utemeljiti jedno Dioničarsko Brodarsko Družtvo sa sjedištem u Bakru. — Magjari su Primorju uzkratili želoznicu — hvala Bogu da tako mora nemogu. — Sav dakle napor Primoraca ima biti, da se morem okoriste. — Poznati rodoljub V. Turković, počamši od 1807 godine, gradio neprestano brodovo u Kraljevici; — imali su tamо zasluga naši kalafati; — nu poklem on prestao tu radnju, s razlogom kojih volimo prešutiti, naši radnici moradoše na daleko u Senj, Pulu, Lošinj i Rieku, da zasluže bleba. — Kapetani moraju na službu u Austrijanski i Ruski Lloyd, te tako se otudjiti od naše zemlje. — Da podignemo naše Primorje, odakad je Rieka odmetnicom postala, — to je dužnost svakog rodoljuba. — Bakar i Kraljevica, radi njihovog položaja za gradjenje brodova, koliko i radi uprave, jawče nam dobar napredak, jer se tamо skorom sví bave pomorstvom. — U nedjelju 1. Junija biti će prvi sastanak u dvoranu „Narodnog Dom“ u Bakru, u kojih su pozvani rodoljubi iz gori pomenutih mještava. — Cujem da je već podpisano od utemeljitelja do 100000 for. O poduzetju, u kojem vidimo muževce čuvanje kano Stiglići, trgovacke kano Josip Tomac, energične kano Božo Brozović, popularne kano Niko Polić i ostalih vrstnih pomornaca, nedvojimo o dobrom uspjehu.

* Iz Kraljevice nam pišu, da je zagrebačka zemaljska vlada u načelu dozvolla ustrojenje primorske tiskarne (štamparne). Po pripravnih suditi, da će početkom drugoga polugodišta započeti raditi. Nadalje, da se spremi izdavati list tjednik za

narodno-gospodarstvenu, te trgovacko-obrtničku i pomorsku struku. Ime listu da nije jošte odredjeno. Želimo što sjajniji uspjeh tomu najnovijemu poduzeću u hrvatskom Primorju. * Bečki „Volksfreund“, glasilo nadbiskupa i kardinala Rauschera, preporučuje crkvenoj stranci u Austriji, neka putem župnikah u svakoj župi ili plovaniji osnuje svoj izborni odbor mjestni, a putem dekanah u svakom izbornom kotaru svoj izborni odbor kotarski, pa tako pripravi puk za buduće izbore. U tu svrhu odbori, postaviv sposobne kandidate, da neka stoje u neprestanu doticaju i dogovoru s jedne strane medju sobom, a s druge s birači i s izbornicima.

* Italija žaluje ovih današnju smrt jednoga od najvrednijih svojih sinova. Dne 22. svibnja preminu u Milatu glasoviti učenjak, Aleksandar Manzoni, u 88. godini svoje dobe. Tko od naših čitatelja poznaje njegove *Vjerenike* (*I promessi sposi*), taj neće moći da neuzdahne za tom plemenitom dušom.

* Ugarske finanije uz sve povišenje svakojakih porezab, biljegah itd. idu svake godine od zla na gore. Tako vidimo i u proračunu za g. 1874. prilično veliki manjak od preko 32 milijuna, koji će se morati pokriti opet novim zajmom ili dugu. Bude li se odsele kao dosele s novcem gospodarilo, to će se zemlja tako zadužiti, kako nijedna država u Evropi Pa što onda? — Gotova propast.

* Magjari se tudišim perjem krite, jer kako novine javljaju, nakupovalo su božju svakojakih prekrasnih rukotvorinah u Hrvatskoj i Slavoniji u vrijednosti od 30,000 f. ter je poslašo na bočku izložbu, kao tobože magjarski proizvod. A u Bajli, kako se „Bunjevačkoj i Šokačkoj Villi“ piše, zaključi „prva zadruga ženskih“, da se črećlja platno itd. prikaže na bočkoj slikeškoj izložbi, kao rukotvor magjarskih žena i djevojčica; dočim nisu nego pravi rukotvor naših slavenskih ljeputicah. Dodešo i Magjarske predi, samo što im drugi tku, dakle imaju svoje platno; al težko je vjerovati, da bi ovo lutice pred svjet iznijeli. —

Poziv na predplatu.

Molimo one naše predbrojnice, koji nisu platili nego za prvu polovicu, neka nam izvole poslati što skorije svoju predplatu i za nastajuću drugu polovicu godine.

Uredništvo.

Sa tršćanskoga tržišta.

U ovih petnaest današnje cene su nekoj robi opet poskocile, dočim su drugoj nepromjenjene ostale. — Glasovi iz raznih stranah Ugarske, da je travanjška pozeba učinila velike štete na usjevih, zatim da se poradi velikih kišah pridružila i hrdja, cene so žitu još više digla. — *Pšenica* 116 t protvara se po f. 9—0.70; *kukuruz* po f. 4.40—75 novč; *raž* 4.90—5 f. — *Cent kafe Rio* f. 48—52; *cukara dom*, tucena f. 20.50—21.75; *basulja* f. 5—7; *boba* 4.50—5 f.; *javučena* f. 4.10; *pričnica* f. 7.25—13; — *masla* f. 55—60; *loju* f. 26.50 *slanine* i *masli* (amar) f. 25—27.50; *voška* f. 110—112; *meda* f. 16—20; — *cunyah* polag vrsti i dobrote robe f. 7—15; *kamenca ulja* (petrolija) f. 12—14; — *siškak* istar. f. 20—22. — *Kože* i *kožice* poskupile su za nekoliko %. — *Ulju* dalm., *vinu* i *rakiji* cene su uvjek jednake.

T ē K Novacah

polag Borse u Trstu od 16 — 30 Maja 1873.

NOVCI	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	-
Carski dukati (ceklini)	5.25	5.23½	—	5.23	5.17½	5.19	—	5.17	5.20	—	5.26	5.23	5.21	5.23	5.21	—
Napoleoni	9.03	8.94	—	8.92	8.81	8.80	—	8.82	8.86½	—	8.93	8.91	8.93	8.90	8.87	—
Lito Ingleške	11.25	11.18	—	11.10	11.02	11.03	—	11.07	—	—	11.11	11.12	11.13	11.13	11.10	—
Srebro prld (aggio)	10.25	10.50	—	10.35	10.50	10.50	—	10.50	10.75	—	10.50	10.25	10.50	10.25	10.75	—

Vlastnik A. Karabalč.

Izdavatelj i odgovorni urednik A. Novak.

Tisk. Sinovi K. Amati.